

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXIX. — Wydana i rozesłana dnia 22. sierpnia 1908.

Treść: (M 175—178.) 175. Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Retz do Drosendorf. — 176. Rozporządzenie, którem ustala się kwotę uznawanej w zeznaniach dochodów pozycji wydatkowej za prowadzenie urzędu dekanalnego dla nowo utworzonego rzymsko-katolickiego dekanatu w Radowcach, względnie zmienia się tę kwotę za prowadzenie rzymsko-katolickiego urzędu dekanalnego w Suczawie. — 177. Rozporządzenie, zmieniające częściowo postanowienia o depozytowem wydawaniu gotówki przez pocztę lub przez pocztową kasę oszczędności. — 178. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia Głównego urzędu cłowego w Litomierzycach.

175.

Dokument koncesyjny z dnia 27. lipca 1908.,

na kolej lokalną z Retz do Drosendorf.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaje w porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami Wydziałowi krajowemu arcyksięstwa Austrii poniżej Anizy koncesyę na budowę i utrzymywanie w ruchu kolei żelaznej, poruszanej lokomotywą, która ma być wykonana jako normalnotorowa kolej lokalna od stacyi Retz c. k. uprz. austriackiej kolei północno-zachodniej przez Nieder-Fladnitz, Ober-Höflein, Geras i Zissersdorf do Drosendorf, a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238., jakoteż ustaw z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895., i z dnia 24. grudnia 1905., Dz. u. p. Nr. 216., pod następującemi warunkami i zastrzeżeniami:

§ 1.

Co do kolei żelaznej, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, korzysta koncesy-

naryusz z dobrodziejstw, przewidzianych w artykule V. ustawy z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895.

§ 2.

Koncesyonaryusz obowiązany jest ukończyć budowę kolei koncesyonowanej najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać ją w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, jakoteż wykonania i urządzenia kolei zgodnie z warunkami koncesyi — złożyć ma koncesyonaryusz na żądanie c. k. rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi pieniędzy sierocych.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§ 3.

Do wybudowania koncesyonowanej kolei nadaje się koncesyonaryuszowi prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo przyznane będzie koncesyonaryuszowi co do wybudowania tych ewentualnie wybudować się mających kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za pożyteczną.

§ 4.

Co do budowy koncesyonowanej kolei i co do ruchu na niej stosować się winien koncesyonaryusz do osnowy tego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolei żelaznych, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, w szczególności do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238., i do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851., Dz. u. p. Nr. 1. z r. 1852., wreszcie do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane. Pod względem ruchu będzie można odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów, dotyczących ruchu, a ustanowionych w regulaminie ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu, a w szczególności ze względu na zmniejszoną chyżość Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne; w tej mierze trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§ 5.

Transporty wojskowe uskuteczniane być muszą po znizonych cenach taryfowych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze, jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych, na austriackich kolejach państwowych każdorazem obowiązują.

Postanowienia te stosują się także do obrony rajowej i pospolitego ruszenia obu połów Monarchii, do tyrolskich strzelców krajowych i do żandarmerii a to nie tylko w podróżach na koszt skarbu państwa, lecz także do podróży służbowych na ćwiczenia wojskowe i zebrania kontrolne, odbywanych własnym kosztem.

Koncesyonaryusz obowiązany jest przystąpić do umowy zawartej przez austriackie spółki kolejowe co do zakupu i utrzymywania w pogotowiu przyborów dla transportów wojskowych oraz co do pomagania sobie nawzajem służbą i taborem przy uskutecznianiu większych transportów wojskowych, dalej do każdorazem obowiązujących przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakoteż do umowy dodatkowej o przewozie chorych i rannych, przewożonych w postawie leżącej na rachunek

skarbu wojskowego, która weszła w wykonanie z dniem 1. czerwca 1871.

Przepis, który obowiązuje każdorazem pod względem transportu wojskowego na kolejach żelaznych, tudzież każdorazem obowiązujące przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny nabywają dla koncesyonaryusza mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na koncesyonowanej kolei. Przepisy rzeczzonego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, staną się dla koncesyonaryusza obowiązującymi z chwilą, w której będą urzędownie podane do jego wiadomości.

Zobowiązania te ciążą na koncesyonaryuszu tylko o tyle, o ile dopełnienie ich będzie możliwe ze względu na drugorzędny charakter tej linii oraz ze względu na ułatwienia, udzielone skutkiem tego pod względem budowy, urządzenia i rodzaju ruchu.

Koncesyonaryusz obowiązany jest przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872., Dz. u. p. Nr. 60.

§ 6.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) stosować należy analogicznie znizoną taryfę, przepisaną dla transportów wojskowych.

§ 7.

Nie wolno koncesyonaryuszowi powierzać ruchu na koncesyonowanej kolei osobom trzecim, wyjąwszy przypadek, gdy na to rząd wyraźnie zezwoli.

Rząd zastrzega sobie prawo objęcia kiedykolwiek ruchu na koncesyonowanej kolei i utrzymywania go aż do upływu okresu koncesyjnego na rachunek koncesyonaryusza.

W przypadku takim koncesyonaryusz zwracać ma rządowi koszty, z powodu utrzymywania ruchu rzeczywiście ponoszone.

Zresztą warunki tego utrzymywania ruchu unormowane będą w kontrakcie ruchu, który rząd zawrze z koncesyonaryuszem.

§ 8.

Koncesyonaryusz obowiązany jest postarać się o zaopatrzenie zajętych przy ruchu koncesyonowanej kolei funkcyonaryuszy na wypadek choroby

i na starość oraz o zaopatrzenie ich rodzin i w tym celu przystąpić do kasy emerytalnej związku austriackich kolei lokalnych, jeśliby dla koncesyonowanego przedsiębiorstwa kolejowego nie była utworzona własna kasa emerytalna, przynajmniej takie same korzyści członkom zapewniająca, względnie przynajmniej takie same obowiązki na koncesyonaryusza wkładająca, jak kasa rzeczzonego związku.

Owo zaopatrzenie na wypadek choroby i na starość należy tak przeprowadzić, by koncesyonaryusz lub przedsiębiorstwo na jego miejsce wstępujące mieli obowiązek zgłaszać w instytucie emerytalnym związku austriackich kolei lokalnych, względnie we własnej kasie emerytalnej stałych funkcyjaryusz z dniem nadania im stałej posady, z innych zaś funkcyjaryusz przynajmniej tych, którzy pełnią służbę jako pociągowi, konduktorzy, strażnicy lub posługacze stacyjni — przy odpowiednim ich zatrudnieniu — najpóźniej po ukończeniu trzech lat służby.

§ 9.

Koncesyonaryusz obowiązany jest pod warunkami i zastrzeżeniami w artykule XII. ustawy z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895., podanemi, dozwolić rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do przewozu między kolejami, już istniejącymi lub dopiero w przyszłości mającymi powstać — na których rząd ruch utrzymuje — w taki sposób, by rząd mógł z prawem samoistnego ustanawiania tariff przeprowadzać lub pozwolić przeprowadzać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy współużywaną koleją lub jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§ 10.

Nadaje się koncesyonaryuszowi prawo utworzenia — za osobnem zezwoleniem rządu i pod warunkami, które on ustanowi — spółki akcyjnej, która przejmie wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryusza.

Statut spółki oraz wzory akcyi, które będą wydane, podlegają zatwierdzeniu rządu.

Zaciągnięcie pożyczki pierwszeństwa, rozłożonej ewentualnie na częściowe zapisy długu, jest za zezwoleniem rządu o tyle dopuszczalne, o ile jej oprocentowanie i umorzenie okazuje się zapewnione przez zagwarantowanie czystego dochodu ze strony arcyksięstwa Austrii poniżej Anizy.

Osnowa skryptu dłużnego, który ewentualnie będzie wystawiony celem zaciągnięcia pożyczki ubez-

pieczonej w księgach kolejowych a nie rozłożonej na częściowe zapisy długu, względnie formularze wydać się mających akcyi pierwszeństwa wymagają również zatwierdzenia rządowego.

Cyfra kapitału zakładowego, rzeczywistego i nominalnego podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, jakoteż kosztów sprawienia parku kolejowego i kosztów uposażenia rezerwy kapitału oznaczonej przez rząd, które rzeczywiście wyłożono i należyście udowodniono, tudzież odsetek interkalarnych, rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, rzeczywiście poniesionej przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po ukończeniu budowy jeszcze jakie nowe budowle miały być wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone, natenczas koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należyście wykazane.

Cały kapitał zakładowy być ma umorzony w obrębie okresu koncesyjnego według planu amortyzacyjnego przez rząd zatwierdzonego.

§ 11.

Rząd zastrzega sobie prawo wykupienia koncesyonowanej kolei po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu w każdym czasie pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny wykupna policzy się czyste roczne dochody przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą wykupna, strąci się zaś z tego czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczy się średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby wykupno nastąpić miało przed upływem unormowanego w § 1. czasowego uwolnienia od podatku, w takim razie przez resztujący okres uwolnienia od podatku stanowi obliczony w ten sposób średni dochód czysty owych lat pięciu rentę wykupna, uścić się mającą bez opłaty podatku. Za czas po upływie wolności podatkowej oznacza się rentę wykupna w ten sposób, że od dochodów, podług których oblicza się sumę średnią, policza się podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrąca go od dochodów. Do

pozostalej reszty dolicza się ze względu na to, że stosownie do § 131., lit. a, ustawy z dnia 25. października 1896., Dz. u. p. Nr. 220., opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy — dodatek w wysokości jednej dziewiątej tego czystego dochodu.

3. Gdyby wykupno nastąpić miało po upływie czasowego, w § 1. ustanowionego uwolnienia od podatków, uważać się będzie przy obliczaniu czystych dochodów rocznych podatki i dodatki do podatków, ciężące na wykupionem przedsiębiorstwie kolejowem, oraz wszelkie inne opłaty publiczne za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie obliczyć należy także co do lat wolnych od podatku podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrącić z przychodów.

Ze względu jednak na to, że stosownie do § 131., lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896., Dz. u. p. Nr. 220., opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do przeciętnych czystych dochodów, w taki sposób obliczonych, dodatek wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

4. Czysty dochód średni, obliczony w myśl powyższego postanowienia, płacić należy koncesyonaryuszowi jako wynagrodzenie za wykupioną kolej aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

5. Gdyby jednak kolej miała być wykupioną przed upływem siódmego roku ruchu lub gdyby średni dochód czysty, w myśl powyższych postanowień obliczony, bez uwzględnienia dodatku w ustępach 2. i 3. przewidzianego, nie dawał przynajmniej takiej sumy rocznej, któraby się równała racie rocznej, potrzebnej na oprocentowanie i umorzenie według planu pożyczek, za zezwoleniem rządu na pokrycie policzalnych kosztów zakładowych zaciągniętych i w księgach kolejowych zabezpieczonych, wraz z ratą roczną, potrzebną na oprocentowanie po cztery od sta kapitału zakładowego, zatwierdzonego przez rząd i na umorzenie tegoż w ciągu trwania koncesyi, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za kolej wykupioną, będzie polegało na tem, że państwo wymienioną wyżej kwotę ryczałtową płacić będzie w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać koncesyonaryuszom podatek rentowy, przypadający od tej renty wykupna.

6. Państwo zastrzega sobie prawo, iż może pożyczki zaciągnięte dla zebrania kapitału na koncesyonowaną kolej, w kwocie, według zatwierdzonego planu umorzenia w czasie wykupna jeszcze nie umorzonej, przejąć w każdym czasie w miejsce koncesyonaryusza do zapłaty z własnych funduszy, w którym to wypadku przypadająca do wypłaty renta wykupna obniża się o kwotę potrzebną do oprocentowania i umorzenia oznaczonego kapitału pożyczkowego, tudzież w danym razie o odpowiadającą temu zapotrzebowaniu kwotę dodatku, który w myśl postanowień ustępów 2. i 3. ma być doliczony do dochodu przeciętnego.

7. Państwo zastrzega sobie dalej prawo, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rent, w myśl postanowień powyższych punktów koncesyonaryuszowi należnych, zapłacić kapitał, równający się zdyskontowanej według stopy po cztery od sta — licząc odsetki od odsetek — na rok wartości kapitałowej tych rent, po strąceniu, jak się to samo przez się rozumie, dodatku, gdyby w myśl postanowień ustępów 2. i 3. zawierał się w tych rentach.

Gdyby państwo postanowiło w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć od tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyi długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą w takim razie po kursie, jaki wyniknie jako przecięcie z porównania kursów pieniężnych obligacyi długu państwa tego samego rodzaju, notowanych urzędowo na giełdzie wiedeńskiej, w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

8. Przez wykupienie kolei i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia, pod l. 1. do 7. przepisanego, bez dalszej zapłaty, wolna od ciężarów, względnie obciążona tylko zalegającą jeszcze resztą pożyczek, za zezwoleniem rządowem zaciągniętych, własność i używanie koncesyonowanej kolei, ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, ewentualnie także własnością koncesyonaryusza będące koleje podjazdowe i jego przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż rezerwy obrotowe i kapitałowe, utworzone z kapitału zakładowego, o ileby te ostatnie z zezwoleniem rządu nie były już stosownie do swego przeznaczenia użyte.

9. Uchwała rządu, tycząca się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić musi zawsze tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu we formie deklaracyi najpóźniej do 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracya ta określać będzie następujące szczegóły:

- a) termin, od którego wykupno następuje;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupna i inne przedmioty majątkowe, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, bądź jako zaspokojenie pretensyi państwa lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;
- c) kwotę ceny wykupna (l. 1. do 7.), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, ewentualnie z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania tymczasowo obliczoną, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

10. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia — jednocześnie z doręczeniem deklaracyi, dotyczącej się wykupna — osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stanu majątku, począwszy od tej chwili, nie został na szkodę państwa zmieniony.

Od chwili deklaracyi co do wykupienia wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości w niej wymienionych pozwolenia tego komisarza.

Tosamo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które albo przekraczają zakres zwyczajnego toku interesów albo powodują trwałe obciążenie.

11. Koncesyonaryusz obowiązany jest mieć o to staranie, aby rząd mógł w dniu na wykupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie w deklaracyi wykupna wymienione przedmioty majątkowe.

Gdyby koncesyonaryusz nie uczynił zadość temu zobowiązaniu, będzie rząd miał prawo nawet bez jego zezwolenia i bez sądowej interwencyi objąć w fizyczne posiadanie przedmioty majątkowe, oznaczone w deklaracyi.

Począwszy od chwili wykupienia, odbywać się będzie ruch na wykupionej kolei na rachunek państwa; przeto od tej chwili przypadają wszelkie dochody ruchu na korzyść państwa, na koszt jego zaś wszelkie wydatki ruchu.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku po chwilę wykupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należności obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

12. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracyi wykupna (l. 9.)

prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach przedmiotach majątkowych, przechodzących wskutek wykupienia na państwo.

Koncesyonaryusz obowiązany jest oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycyi wszelkie dokumenty prawne, jakichby tenże do tego celu od niego jeszcze potrzebował.

§ 12.

Trwanie koncesyi łącznie z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl § 9., lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne, oznacza się na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego a gaśnie ona po upływie tego czasu.

Rząd może pod warunkami przewidzianymi w § 16. uznać koncesyę za zgasłą także przed upływem powyższego czasu.

§ 13.

Gdy koncesya uplynie i od dnia jej uplynięcia przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie koncesyonowanej kolei i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne, gdyby je koncesyonaryusz posiadał, jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy, utworzone z kapitału zakładowego, o ileby te ostatnie nie były już za zezwoleniem rządu stosownie do swego przeznaczenia użyte.

§ 14.

Tak wtedy, gdy koncesya zgaśnie, jak i w razie wykupienia kolei (§ 11.), zatrzymuje koncesyonaryusz na własność fundusz rezerwowy, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa, i ewentualne aktywa obrachunkowe, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia rząd koncesyonaryusza z tym wyraźnym dodatkiem upoważnił, że przedmioty te nie mają stanowić przynależności kolei.

§ 15.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach odpowiednio celowi i sumiennie wykonane, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono, względnie je usunięto.

Rząd ma także prawo wglądać w zarząd kolei przez wydelegowanego przez siebie funkcjonariusza, a w szczególności nadzorować, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami za pośrednictwem organów nadzorczych, wydelegowanych na koszt koncesjonariusza i to w sposób, jaki uzna za stosowny.

W razie utworzenia spółki akcyjnej, komisarz przez rząd ustanowiony ma także prawo bywać na posiedzeniach rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, sprawującej zarząd spółki jakoteż na walnych zgromadzeniach, ile razy uzna to za potrzebne i zawieszać wszelkie takie uchwały lub zarządzenia, któreby się sprzeciwiały ustawom, koncesji lub statutowi spółki, względnie były szkodliwe dla publicznego dobra; w przypadku jednak takim winien komisarz przedstawić sprawę natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzji, która zapisać ma bezzwłocznie z mocą spółkę wiążącą.

§ 16.

Rząd zastrzega sobie ponadto prawo tej treści, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, przepisanych dokumentem koncesyjnym, warunkami koncesji lub ustawami, będzie temu zapobiegał środkami, odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesję za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego. W szczególności można koncesję uznać za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego, jeżeli nie dopełniono określonych w § 2. zobowiązań względem ukończenia budowy i otwarcia ruchu, o ile ewentualne przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl § 11., lit. b, ustawy o koncesjach na koleje żelazne.

Derschatta wlr.

176.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty i Ministra skarbu z dnia 7. sierpnia 1908.,

którem ustala się kwotę uznawanej w zeznaniach dochodów pozycji wydatkowej za prowadzenie urzędu dekanalnego dla nowo utworzonego rzymsko-katolickiego dekanatu w Radowcach względnie zmienia się tę kwotę za prowadzenie rzymsko-katolickiego urzędu dekanalnego w Suczawie.

Uzupełniając względnie zmieniając rozporządzenie ministeryalne z dnia 19. czerwca 1886.,

Dz. u. p. Nr. 107., ustala się kwotę wydatków, połączonych ze sprawowaniem obowiązków dziekańskich, jaką w zeznaniach dochodów składanych w myśl ustawy z dnia 19. września 1898., Dz. u. p. Nr. 176., uznać należy za pozycję wydatkową, dla nowo utworzonego dekanatu w Radowcach na trzysta (300) koron a dla dekanatu w Suczawie na dwieście czterdzieści (240) koron; rozporządzeniem tem nie narusza się atoli w niczem rozstrzygnięcia kwestyi, czy dotyczącemu proboszczowi, któremu poruczono sprawowanie obowiązków dziekańskich, należy się w ogóle w myśl przytoczonej powyżej ustawy dopłata do kongruy z funduszu religijnego względnie jego dotacyi państwowej, czy nie.

Korytowski wlr.

Marchet wlr.

177.

Rozporządzenie Ministerstw sprawiedliwości i skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą obrachunkową z dnia 10. sierpnia 1908.,

zmieniające częściowo postanowienia o depozytowem wydawaniu gotówki przez pocztę lub przez pocztową kasę oszczędności.

Zmieniając częściowo § 11. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 13. stycznia 1900., Dz. u. p. Nr. 6., jakoteż §§ 23., 29. i 30. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 1. maja 1903., Dz. u. p. Nr. 104. i §§ 77., 83. i 84. instrukcyi dla cywilnosądowych Urzędów depozytowych w Bernie i we Lwowie (rozporządzenie ministeryalne z dnia 1. maja 1903., Dz. u. p. Nr. 105., i z dnia 8. maja 1905., Dz. u. p. Nr. 75.) postanawia się, że urząd depozytowy skutecznie może wydanie depozytu w gotówce w kwocie nie przekraczającej 40 K za pomocą przekazu pocztowego lub w drodze pocztowej kasy oszczędności (skoro strona dostarczy kwitu złożenia pocztowej kasy oszczędności także i wtedy, gdy uprawniona do poboru strona nie przedłożyła potwierdzenia odbioru (pokwitowania) przepisanego w powołanych rozporządzeniach ministeryalnych.

Ten sposób postępowania ogranicza się do takich kwot w gotówce, które wydane być mają na podstawie szczegółowego sądowego polecenia wydania.

Urząd depozytowy wysłać ma zawsze przekaz pocztowy pod adresem mieszkania podanym w sądowym poleceniu wydania i skutecznie ma prze-

sylkę w drodze pocztowej, bez względu, czy przesyłkę kwoty przez pocztę sąd zarządził, lub czy też strona bezpośrednio w urzędzie depozytowym o to prosiła. Nazwisko właściciela konta w dostarczonym przez stronę odbiorczym kwicie złożenia musi się dokładnie zgadzać z oznaczeniem strony w sądownym poleceniu wydania.

Przypadającą za przechowanie należność i kosztu pocztowe należy przy wysyłce depozytu odliczyć.

Dla depozytowego zarachowania wydania wystarcza w powyższych wypadkach, oprócz sądowego polecenia wydania, jako załącznik dziennika: przy wydaniach za pomocą przekazu pocztowego pocztowy receptis nadawczy, przy wydaniach w drodze pocztowej kasy oszczędności „kwit odbiorczy“ składnicy.

Klein wlr.

Korytowski wlr.

178.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 12. sierpnia 1908.,

dotyczące utworzenia Głównego urzędu cłowego w Litomierzycach.

W Litomierzycach utworzono Główny urząd cłowy II. klasy, który rozpoczął już swoją czynność.

Ten urząd cłowy upoważniony jest do stosowania skróconego postępowania zapowiadawczego w obrocie kolejowym.

Korytowski wlr.

